

32. Den Skønne gaar ind i sit attende Aar.

(Af „Narret April.“)

Fransk Melodi.

Allegro.

mf

1. Den Skønne gaar ind i sit at-ten-de Aar- nu staar Rosen i Knop! Naar frem blandt de bleguende Søstrehungaar, det er, som Solen gik op. Og Herrerne puffes og stødes og knuffes, de kaster sig for hendes Fod; og sukker og klukker og flammer og stammer og kysser den Plet, hvor hun stod. Men tappert hun la-der dem al-le forstaa, at Roser-ne vokser med Torne paa,- Ska-de, Ska-de! Tornenes Tid er saa kort.

2. Ti snart har den Skønne tilbagelagt
 Sit femogtyvende Aar;
 Nu Rosen udfolder sin fristende Pragt,
 I fagrest Blomstring den staar.
 Men ak, nu begynder
 De udsprungne Ynder
 At ængste Tilbedernes Flok;
 Begejstringen daler,
 Og Heden sig svaler—
 Det er dog besynderligt nok!
 Og Tornene stikker ej mer saa hvast;
 Men lige som Hager de holder fast.
 Skade, Skade! Blomstringens Tid er saa kort.

3. Den Skønne og Rosen de følges jo ad—
 Til sidst gaar begge i Frø.
 Snart falder fra Blomsten det duftende Blad,
 Og hun bli'r Tred'veaarsmø,
 Og Blikket bli'r sødere,
 Hjertet bli'r blødere—
 Hvad kan ej Tiden formaa!
 Og Tornene stikke
 Ej længer, vist ikke,
 De bliver saa bløde saa smaa—
 Og kommer saa Frieren strunk og prud,
 Saa svarer hun, førend han faar talt ud:
 Ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja!

Erik Bøgh.